

Domovina

Izhaja 1. in 3. soboto vsakega meseca. — **Dopisi** naj se izvolijo frankirati. — **Rokopisi** se ne vračajo. — Za **inserate** se plačuje vsakokrat po 10 kr. od garmond-vrste.

Velja do konca leta 1 goldinar. — **Denar** naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celji.

Slovenci terjajmo svojih pravic!

Vsakemu, ki se količkaj peča z javnimi zadevami je znano, da je za nas Slovence ustava le bolj na popirju, in se v resnici izvaja vse drugače, kakor bi se imela.

Da je pa tako, krivi smo mnogo sami. Slovenec, potrpečljiv že od nara-ve, dostikrat le zaradi preljubega miru pusti, da se oholi tujec šopiri proti njemu ter izkorišča dobrodušnost njegovo. Pusti, da mu prinašajo nemške spise in si mora on iskati tolmača, da mu pove, kaj je zapisano in česa hočejo imeti od njega. Pusti, da mu potujčujejo krajevna imena in se morda s časoma pozabi pravo izvorno ime. Pusti, da so napisi pri javnih c. k. uradih le nemški in mora on, ako pride v mesto ali trg najti koga, ki mu pove kam se ima obrniti, da opravi svojo zadevo. Pusti, da so poštni pečati le nemški in mora on še le poiskati v kaki knjigi ako na pamet ne ve, kako se ta ali ona pošta slovensko nazivlje. Pusti, da se celo berič repenči proti njemu, če mu kaj ne ugaja. In to vse le zaradi tega, da ne bode sitnosti.

Ta brezbriznost in popustljivost pa je greh, ki se nikakor opravičiti ne da. Dokler bode Nemec in nemškutar vedel, da se Slovenec ogiba sitnosti, toliko časa bode jahal po njem in ga smatral za svojega hlapca.

Presvitli cesar nam je dal ustavo in izrekel sam željo, naj se vsi narodi njegovi razvijajo po zmožnostih svojih

in takrat mislil je gotovo tudi na Slovence, ki so mu bili vedno udani. Že zavoljo tega je sramotno za naš Slovence, ako ne storimo svoje dolžnosti, ker bi se lahko reklo, da niti ne uporabljamo tega, kar se nam ponuja; razvoj naš in naša zmožnost pa bi tudi ne bila v pravi luči.

To uvideli so naši bratje na Koroškem ter pri zborovanji „Katoliško-političnega in gospodarskega društva“ v Celovci jeli razpravljati prevažno zadevo o dvojezičnih pečatih in napisih pri c. k. uradih.

Gospod V. Legat, podpredsednik omenjenega društva poročal je blizo tako-le:

Zadnji čas je, da se lotimo dela gledé dvojezičnih pečatov in napisov pri c. k. uradih in storimo svojo dolžnost. Da to ni brez pomena, poučil nas je še le pred kratkim časom A. pl. Jaksch arhivar zgodovinskega društva v Celovcu, s svojim modrovanjem gledé naših slovenskih zgodovinskih imen po Koroškem, kateri nam predbaciva oholo in naravnost, da smo mi Slovenci pokradli njihova krajevna imena, predstavili ja v slovenski jezik, ter rabimo sedaj kot svoja.

Dokazano pa je, da je ravno nasprotno resnica, da so Nemci tisti poštenjaki, ki se hočejo okoriščeovati z našimi starinami in zgodovinskimi imeni zgolj z namenom, da bi odpravili iz dežele tudi najmanjši sled, ki bi kedaj utegnil pričati, da so nekdaj bivali tu

v Koroškej samo Slovenci. Da se nam to ne pripeti, treba je delati vzajemno in vsestransko v to, in tukaj imamo za to delo hvaležno polje.

Povsod, kjer bivajo Slovenci v večini, zahteva naj se, da se napravijo poštni pečati tudi s slovenskim krajevnim imenom poleg nemškega, ako ni že drugače mogoče. Ravno tako potrebno je tudi zahtevati, da se napravijo dvojezični napisi pri c. kr. uradih.

To se nam nikakor ne more zabraniti. Kmet, ki pride v mesto, naj po napisih v svojem jeziku poizvé, kje mu je odrajtovati davek, kam naj se obrne s kako tožbo, ali kje naj potrka ako je pozvan k sodnji. Ni potreba da bi bil primoran še tu plačevati tolmača; dovolj je, ako ima z istim po nepotrebnem opraviti pri drugih prilikah, ker se mu drugače ni mogoče izpovedati.

Isto tako godi se nam na Spodnje-Štajerskem. Lepa slovenska imena predstavila so se v nemščino in kako: Dostikrat spakadra se le slovensko ime, da ni nikomur podobno in še v več slučajih pa poišče kaka beseda, ki je popolnoma brez pomena.

Glede napisov na c. kr. poštnih pečatih in isto tako pri c. k. uradih nismo skoraj nič na boljem. Treba je tedaj da resno pričnemo v tem oziru delovati. Pripravili smo tukaj obrazec, kako se imajo napraviti prošnje do visokega ministerstva.

Prošnja znotraj:

Visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo!

*Ces. kr. pošta v .....
v ..... c. kr. okrajnem glavarstvu, rabi še vedno samo nemške uradne pečate.*

Ker živimo tukaj sami Slovenci, in ker tako postopanje naš narodni čut močno žali, ker imamo že po postavi pravico zahtevati, da se naš jezik spoštuje, ne pa prezira in v stran potiska, prosimo podpisani občani ..... občine:

„Visoko c. kr. trgovinsko ministerstvo blagovoli naj vkreniti, kar je treba, da si bode naša c. kr. pošta preskrbela takoj namesto nemških pečatov nemško-slovenske uradne pečate.“

dne ..... 189 .....

Zunaj na prigibu (rubrika):

*Visoko
c. kr. trgovinsko ministerstvo
na
Dunaji*

*prosijo,
da se vkaže c. kr. pošti v*

da si preskrbi dvojezične uradne pečate.

To prošnjo naj podpiše 20 ali pa še več stanovnikov istega kraja in odpošlje potem rekomandirano naravnost visokemu c. kr. trgovinskemu ministerstvu na Dunaj. Ako bi kje prejeli nepovoljni odgovor, prosimo, obrniti se do uredništva „Domovine“, katera bode potem napravila brezplačno daljne korake.

Rojaki! porabite to priliko in pokazite svetu, da narodni čut ni zamrl v vaših prsih, temveč, da Vam je na tem, da se spoštuje narodnost naša in da hrepenite po enakopravnosti. Kdor trka temu se odpre! Ne stane Vas nič in vsakdo lahko napravi na lep bel popir predstoječo prošnjo. — Pomagaj si sam in Bog ti bode pomagal!

Celjske novice.

(**Procesija sv. Rešnjega Telesa**) bila je jako sijajna. Vodil jo je preč. gosp. opat Ogradi. Spremljala stotinja 87. pešpolka princ Hohenlohe. Prisotni so bili načelniki vseh uradov in stotine pobožnega ljudstva, le mestnega župana dr. Neckermanna nismo zapazili.

(**Zveza slovenskih posojilnic**) bode razposlala posameznim posojilnicam vprašanja za sestavo „Letopisa“, kojega uredovanje je prevzel g. Lapajne v Krškem. Slovenske posojilnice utegne zanimati tudi to, da je predsednik „Zveze“, g. Miha Vošnjak pri c. kr. namestniku v Gradcu govoril radi pri-seženih nadzornikov, in da je to zadevo celó v državnem zboru sprožil poslanec Vrabec.

(**Celjski Sokol**) priredil je v nedeljo 31. majnika izlet k Petraku pri Št. Petru v Savinjski dolini. Izlet vršil se je jako povoljno. Lepa četa Sokolov in kolesarjev bila je že v Žalcu prijazno pozdravljena, v Št. Petru pridružil se je Savinjski Sokol z zastavo in več kolesarjev iz Savinjske doline; vsi podali so se skupno k Petraku na lepi z zastavami okrašeni vrt. Tam se je zbralo mnogo odlične gospode iz bližnjih in daljnih okrajev, še več pa prostega ljudstva iz Št. Petra in okolice. Nekaj kmetov zlasti volilcev pridržal si je bil župan Lenko v Št. Petru pri polovnjaku darovanega vina, pravili so, da zaradi občinskih volitev. — Igra domače Šmarske godbe in lepo slovensko petje razlegalo se je po okolici, telovadci celjskega Sokola pa so na drogu kazali svojo spretnost v redni telovadbi, katera se vkljub mladosti društva prav dobro razvija. — Žal, da je dež potem prisilil občinstvo pod streho. — Proti 7. uri vrnilo se je vse v Žalec, kjer so se pod vodstvom Žalskih dam prostori gospoda Hausenbichler-ja jako ukusno pripravili za plesno zabavo slovenskih kolesarjev. Zadnji so z drugim vred skazali svojo hvaležnost najbolje z vstrajnostjo, s katero so se sukali do ranega jutra v živahni družbi. — Vrlim narodnim damam gré pa tudi javna zahvala, ker vedno tako nevstrašeno podpirajo slovenska društva in narodno idejo. Slava jim! Celjski Sokol pa si sme ta izlet zopet zapisati v zlato knjigo dela in veselja.

(**Železnica Celje-Velenje.**) Piše se nam: Opravičena je želja, da bi pri tej železnici, ki bode tekla samo po slovenskih tleh, uredovanje na postajah bilo tudi slovensko. Ta želja izrazila se je tudi v zadnji „Domovini“, s pristavkom, da je želeti, da bodo gg. poslanci storili svojo dolžnost, ter ustregli opravičeni želji naroda. Kakor poznamo raz-

mere, je čisto krivo, pričakovati vse od poslancev. V prvi vrsti poklicani so okrajni zastopi in pa občine, da se obrnejo s tako zahtevo na deželni odbor. Poslanci se morajo potem tem korakom pridružiti in njih podpirati. Če samo poslanci pridejo in prvi s takim zahtevam, dobijo navadno odgovor, saj ljudstvo ni za to, saj se ljudstvo samo nikjer za to ne poganja. Ne samo poslanci imajo dolžnosti v tem oziru, ampak v prvi vrsti imajo njo občine in okrajni odbori, ki se morajo prvi geniti, ako se hoče kaj doseči.

(**V Celje**) dobili smo Slovenci novega someščana gospoda dr. Frana Rosina, bivšega starosta „Dolenjskega Sokola“. Na zdar!

(**Slovenske paralelke na Celjski gimnaziji.**) V budgetnem odseku razpravljalo se je zadnje dni vprašanje o slovenskih paralelkah na celjski gimnaziji. Poslanec Šuklje potegal se je gorko zanje, nemški poslanci so se seveda iz znanih vzrokov ojstro protivili. Minister Gautsch, ki nam ni posebno prijazen, odgovarjal je, da se mora še čakati. Ni pa dvomiti, da bomo za veliko večino učeče se slovenske mladine kmalo dosegli slovenski podučni jezik. Naporov naših poslancev je seveda treba.

(**Porotne obravnave**) v Celji se začno 8. t. m.

(**Našemu magistratu**) je dala potreben poduk c. kr. namestnija, ki je spoznala, da se mestni zbor nima v to vtikati, kako odvetnik govori pri kazenski obravnavi. Mestni zbor je namreč hotel našega odličnega domoljuba, g. dr. Srneca grajati, kar se mu pa ni posrečilo.

(**Rakusch-Forregerjev listič v Celji**) zaganja se v vrle može na Koroškem, ki se upajo narodu pojasniti njegovo stališče in ga poučiti, kaka krivica se mu godi. Smešiti hoče zahteve koroških Slovencev, katerih, po nazorih tega lističa, bi kar treba ne bilo. Dasi pač malo briga pisarenje takih listov neustrašljive boritelje koroške, je vendar nezaslišano in gnusno, kako pisavo porablja za napad organ celjskih matadorjev (o tej pisavi se je nek pošten Nemec izrazil, da je baje najostudnejša med vsemi nemškimi časopisi in da dela sramoto nemški kulturi) nasproti olikanim za narod in Avstrijo zaslužnim državljanom. — Seveda, to blebetanje nima nobenega haska, kajti razun par zagrizenih nemčurjev-uskokov, se tako nobeden ne briga za stvarino, nahajajočo se v predalih omenjenega lističa, ker se je večina že prepričala, da je vse samo hujskanje in sramočenje slovenskega življa, ki je vendar v veliki večini zastopan na Spodnje-

Štajarskem. Mi bi se najmanj oglašali k temu, ker poznamo vpliv tega lističa, a le poštenosti na ljubo smo zapisali teh par vrstic.

(Obrekovanje). Čudno znajdljiva je „D. W.“ v Celji, kadar gre duhovščino ali Slovence očrtniti ali sumničiti. Pred kratkim je prinesla novico, da je bila pred leti neka kmetica iz okolice, ki se je sama vsmrtila z vso cerkveno slavnostjo, h kateri so duhovni od daleč in blizu prihiteli, pokopana, ker je cerkvi baje večji del premoženja zapustila, a meščana Jellenca, ki se je tudi sam usmrtil (dvakrat obstrelil in potem še obesil) pa celjska duhovščina ni hotela z zahtevano slavnostjo pokopati. S tem hoče sumničiti duhovščino, da za denar vse stori in stroge cerkvene postave uporablja le Nemcem nasproti. Vsak samostojno misleč človek lahko razsodi, da je to le obrekovanje. Cerkev ima postave za vse narode jednake in ne pozna pri svetih obredih ne Nemca, ne nemškutarja, pa tudi ne Slovenca. Mnogo se jih še spominja obeh slučajev in ti vedo dobro, kako grdo laže „vahtarca“. Omenjena kmetica ni volila niti solda cerkvi in nje pokop je bil isto tak, kakor Jellenca. S takim obrekovanjem ščuje le na vrlo duhovščino, ker upa najti vendar koga, ki verjame takim spletkam in pomaga potem zabavljati na gospode celjske duhovnike, ki presedajo „vahtarci“ le zaradi tega, ker so slovenske krvi. — Posebno topla pa je častivrednemu g. vikarju Irglmu. Katehet (g. Rančigaj) je v šoli pri nauku v molitvi razlagal in poučeval otroke o svetih skrivnostih „Rožnega venca“ in omenil, da kdor hoče to molitev prav opravljati, mora imeti molek, katerega že blagoslovljenega lahko dobi (premožnejši za isto ceno kar stane g. vikarja, revni pa tudi zastonj) pri gospodu vikarju. To pa seveda „vahtarci“ zopet ni po volji. Molitev in gospod vikar sta ji že davnej od več. Zato pa porabi priliko, da udriha po gospodu, ker meni, da mu s tem kolikor toliko ogreni že tako trudapolno in požrtvovalno delovanje. Znamo, da blebetanje „vahtarce“ pri razsodnih bralcih nima nikakoršnega vpliva, ker ti poznajo pleve, katere seje listič, ki gotovo ni na čast mestu Celju, nadjamo pa se tudi, da ona peščica, ki morda danes še hlastno prebira take psovke, bode kmalu prišla do spoznanja in vrgla v kot za vedno „nemško vahtarco“.

(Nemška cerkev v Celji) pridobila je lep nakit po neumornem trudu za vse lep vnetega velečastitega gospoda opata Ogradija in darežljivosti celjskih dam. Res krasen „Križev pot“ lepša stene omenjene cerkve. Delo je fino in okusno in gotovo na po-

sebno čast domačima obrtnikoma mizarju Kalanu in pozlatarju Krašovicu, katera priporočamo za enake slučaje. Omeniti nam je še iz hvaležnosti, posebne darežljivosti gospej Šelandrove in Horičeve, kateri ste naklonili najizdatnejši dar temu podjetju. Vsem darovalcem pa srčna hvala!

(Obesil se je) binkoštni ponedeljek Jožef Govek, po domače Kroš, oštr v Petrovčah pri Celji. Mož bil je še le 42 let star in se baje ni prav dobro razumil z domačimi.

Spodnje-štajerske novice.

(„Podružnica sv. Cirila in Metoda“ za Veliko Pireško) imela bode v nedeljo 7. junija t. l. svoj letni občni zbor z zanimivim vsporedom. Podučljivi govori in petje. K obilni vdeležbi ljubiteljev slovenske šolske mladine uljudno vabi odbor.

(V Št. Petru) v Savinjski dolini so bile 3. t. m. občinske volitve; izvoljeni so razun 4 Slovencev sami nemškutarji.

(Celjsko učiteljsko društvo) zboruje v nedeljo, 7. t. m. v Celji.

(Izvrstno knjigo za stariše) je spisal gosp. šolski ravnatelj Jamšek v Rajhenburgu, namreč v podobi pripovedi kaže, kako nekateri stariši otroke napačno vzgojujejo. Nemci in Hrvati imajo že take knjige; Slovenci je dozdaj še nismo imeli. Stariši slovenski, ki Vam je gotovo na tem, da svoje otroke dobro izredite, sezite po knjigi, katero je navlašč za Vas spisal eden najboljših slovenskih šolnikov, ki je dobro znan med Muro in Savo, med Sotlo in Savinjo.

(Posojilnica v Vitanji) je imela l. 1890, od svojega prvega uradnega dneva: 26. junija 1890 do 31. decembra 1890: hranilnih vlog od 49 vložnikov za 11.511 gld. 71 kr. 53 deležnikov, ki so vplačali 74 deležev po 5 gld., toraj 370 gld., danih posojil 43 strankam za 9.035 gld., čistega dobička 55 gld. 33 kr., rezervni fond znaša koncem leta 1890 191 gld. 75 kr. To je lep napredek, zlasti ker v Vitanji nemškutarji nagajajo celó z nemško „šparkaso“.

(Posojilnica v Mozirji) je imela lani 327.288 gld. prometa, 1753 gld. čistega dobička, 20.460 gld. zastavne vloge ter 2673 gld. posebne prihranjene zaloge za zgube.

(Posojilnica v Konjicah) je imela lani 122.528 gld. prometa in 790 gld. čistega dobička. Njena prihranjena zaloge se je pomnožila lani za 417 gld. in znaša zdaj že 4898 gld.

(Ljutomerski rodoljubi) naročili so pri g. Mariji Drenikovi v Ljubljani krasen rudeč trak, kateri bodo poklonili akademskemu društvu „Triglav“ ob njegovem prihodu 7. t. m.

v Ljutomer. Trak ima bogato vezen napis: Ljutomerčani „Triglavu“.

(**Pri sv. Križu**) na murskem polji so blagoslovili temeljni kamen novi cerkvi.

(**Slovensko pevsko društvo**) bode letos 15. avg. v Ptuji imelo svojo veliko besedo.

(**Novo gimnazijo**) v Mariboru bodo začeli še letos zidati.

(**V Vržeji**) pri Ljutomeru so ustanovili bralno društvo; to je lepo.

(**Malo slovenskih uradnikov**) imamo na spodnjem Štajerskem pri okrajnih glavarstvih. Sam ministerski predsednik je v državnem zboru pripovedoval, da c. kr. namestnika v Gradcu le toliko skrbi, da je le eden političnih uradnikov pri spodnje-štajerskih glavarstvih slovenščine zmožen. Reveži smo mi Slovenci.

(**Premembe pri notarjih.**) Gg. notarja: J. Fischer v Mokronogu in O. Ploj sta premeščena, prvi v Gornji Grad, drugi v Gornjo Radgono.

(**Duhovniške spremembe.**) Č. g. Ig. Rom, kaplan v Vojniku, stopi zavoljo bolehnosti v začasni pokoj. Na njegovo mesto pride č. g. Fr. Lekše, doslej kaplan v Kamnici, v Kamnico pa pride č. g. Jože Sigel, kaplan v Št. Janži na Dravskem polju. Č. g. Jakob Marinič, kaplan na Ljubnem, gre za kaplana k sv. Martinu v Šaleški dolini in č. g. Jože Gunčar iz Luč na Ljubno.

(**Premembe pri učiteljstvu.**) G. Anton Križ, zač. nadučitelj v Zavrčah postal je definitiven na svojem mestu. — Gosp. Franc Waldhans, pom. učitelj v Laškem trgu pride za def. podučitelja na deško šolo celjske okolice. — Na novo ustanovljeni dekliški šoli v Št. Juriji ob južni železnici so umeščene, za nadučiteljico: gospdč. Marija Orač, za učiteljico: gospdč. Albina Böhm (obe dosedaj podučiteljici v Št. Juriji) in za podučiteljico: gospdč. Jadviga Jonke, dosedaj podučiteljica v Doberni. — Gosp. Vinko Zuran, učit. pripravnik, nastopil je podučiteljsko mesto pri sv. Bolfenku na Kogu. — Gospa Marija Pfeifer, roj. Majcen nameščena je kot učiteljica ročnih del na ljudski šoli v Hočah, gospdč. Uršula Perc, dosedaj v Podsredi, pa je imenovana za učiteljico ročnih del za ljudski šoli Št. Jakob v Slov. gor. in Sv. Marjeti ob Pesnici.

(**Umrli**) je g. Miha Vučnik, bivši nadučitelj v Framu v Selnici ob Dravi. Doživel je 85. leto svoje dobe in je dobil zlati križec za zasluge.

(**V Šent-Janži na Dravskem polju**) zadeli so na znamenite starine. Fantje hoteli so postaviti mlaj, pri tem zadeli na podzemski obok, katerega so predrli. Štirje fantje spustili so se na vrvi v nepoznano votlino, ki je najbrže rimsk grob.

(**Presvetli cesar**) podaril je gasilnima društvoma v Gregovcih pri Brežicah in v Rušah pri Mariboru po 60 gold.

(**Akademično društvo „Triglav“**) v Gradcu napravi dne 7. in 8. junija 1891 izlet v Ljutomer, kamor vabi vse prijatelje zabave in slovenske mladine.

(**Zastrupil**) je baje neki Šk. v Brežicah, prav čuden mož, ki ni bil našega mišljenja, žensko, s katero je živel v divjem zakonu. Djali so ga pod ključ.

Druge slovenske novice.

(**Drugi katoliški shod v Gradcu**) bil je zelo mnogobrojno obiskan. Poleg knezov in grofov, učenjakov duhovnega in posvetnega stanu ter olikanega sveta iz vseh krogov privrelo je na tisoče priprostegega ljudstva, da se pogovori, kako uravnati sedanje uničljive razmere. Vsak, brez razločka stanu uvidi, da tako ne more iti dalje, ako hočemo, da veliki kapital ne uniči popolnoma kmeta in obrtnika. Pri otvornem glavnem zborovanji govorila sta oba knezoškofa štajerska in je bil posebno govor našega lavantinskega mil. knezoškofa z navdušenjem pozdravljen. O tem važnem zborovanji govorili bomo prihodnjič obširneje.

(**Posebni vlak iz Ljubljane v Prago**) priredil bode g. J. Pavlin v Ljubljani. Vlak odide iz Ljubljane dne 26. junija t. l. dopoldne, ko pojde „Sokol“ v Prago. Cene bodo jako povoljne in vlak bode prikladen tudi Tržačanom, Goričanom, Štajercem in Zagrebčanom, ki pa se bodo vsi morali pripeljati v Ljubljano od koder bode skupni odhod. Podrobneje podatke o času in cenah bomo priobčili v kratkem.

(**Nabrežinsko**) hranilno in posojilno društvo je imelo lani 5863 gld. 12 kr. prometa, 13 gld. 05 kr. čistega dobička in 37 gld. 45 kr. prihranjene zaloge.

(**Koroško politično-gospodarsko društvo**) je izdalo slovensko knjižico: „Šole na Koroškem“; in nemško, v kateri se pojasnuje, da so krajevna imena na Koroškem skoro vsa prvotno slovenska bila. Na Koroškem marljivo zborujejo podružnice sv. Cirila in Metoda, katerim pomagajo tudi slovenski domoljubi iz drugih dežel.

(**Društvo „Narodni Dom“**) v Ljubljani je imelo občni zbor. Za ta „Narodni dom“, lepo, veliko hišo v Ljubljani za zборе vseh Slovencev, je nabranega denarja že 58.000 gld. Kdaj bodo neki začeli že kaj zidati. To bi radi vedeli, ker se vsak Slovenec za to zanima.

(**Most čez Savo pri Krškem**) bi bil moral kranjski deželni odbor baje že 1. ju-

nija v svoje oskrbovanje prevzeti. Tako se je vsaj govorilo, in mi smo se v resnici — tako se nam piše — nadjali in veselili, da bode kranjska dežela nam Dolenjem vsaj nekaj olajšav dovolila. Ali ni to grozno, da se mora za voz z 1 parom kónj 68 kr. plačati? Toda vse je zdaj tiho o tej reči.

(Tristoletnica) smrti sv. Alojzija se bode letos po vsem Slovenskem kakor po vsem katoliškem svetu praznovala. V Ljubljani so v ta spomin bogoslovci izdali lepo knjižico z imenom „Pomladni glasi“.

(Ljubljana) šteje 25.000 Slovencev in 5000 Nemcev.

(V Radovljici) se je ustanovila posojilnica, kateri je g. Homan predsednik.

(Za župnika) v Trnovem pri Ljubljani pride preč. gosp. J. Vrhovnik, dozdaž župnik v St. Ožbaldu pri Trojani, velik domoljub slovenski.

(V Št. Rupertu na Dolenjskem) je nekaj hiš pogorelo, a bila je cela vas v nevarnosti. Pogorelci so bili zavarovani.

(V Št. Janžu pri Radečah) je bil sv. misijon, katerega se je veliko pobožnega ljudstva udeležilo.

(V Krškem) je imela kmetijska podružnica svoj zbor, pri katerem se je volil preč. gosp. dr. Strbenec (oziroma preč. gosp. Grivec) zastopnikom pri glavnem zboru kranjske kmetijske družbe. Govor je bil tudi o trtni uši, o kmetijski šoli v Grmu, kako naj bi ta kmetijstvo na Dolenjskem še bolj podpirala itd.

(V Krškem) je bila minolo nedeljo, ko se ondi po stari navadi praznuje sv. Rešnje telo, pri ugodnem vremenu dopoldne lepa procesija, popoldne pa običajna meščanska veselica na vrtu g. Gregoriča. Na nas je napravila — tako se nam piše — skupna zabava dober vtis; godba je pod vodstvom g. Zupana iz Podčetrтка dobro igrala, postrežba z dobro pijačo je bila skozi in skozi povoljna in posebno pa nam je še ugajal lep pozdrav v slovenskem jeziku stotnika meščanske garde, g. K. Ženarja.

(Županstvo v Krškem) bode odslej dajalo živinske potne liste le pravim gospodarjem, ker je neki človek vzel goljufivi list, ter prodal bolno kravo za zdravo in opeharil kupca in županstvo. Krava je šla iz sejma v Škocijanu v zatiški okraj.

(Mater božjo) je hudobna duša ukradla iz kapelice pri sv. Duhu nad Krškim.

(Vrli žandarmerijski stražmešter) v Krškem, g. Burja, je postal c. kr. okrajni narednik v Postojini. Žandarmerija je sicer v Avstriji sploh uzorna, ali ta mož je uzor vseh uzorov.

(Železna tovarna) v Dvoru pri Žužemberku se bode opustila.

(Ljubljanski mestni zbor) je izvolil za župana zopet g. P. Graselli-ja, vrlega domoljuba in bistrega moža.

(Podoba našega slavnega škofa Slomška) je založila tiskarna Miličeva v Ljubljani.

(Pogorela) sta na Vidmu čevljar Počivalšek in posestnik Župevec, prvemu je tudi krava zgorela.

(V gornje-radgonskem okraju) je bilo v slednjem času toliko drznih tatov, da obljubuje c. kr. namestnija v Gradci 100 gld. nagrade tistemu, kateri bi te tatove vsaj približno ovadil.

(Avstrijskim Italijanom) je vlada dovolila šolsko društvo „Lega Nazionale“, ki bode skušalo slovenske otroke laško učiti. Slovenci na Primorskem, pozor!

(V Gorici) so pri dopolnilni volitvi v mestni zbor prodrli mirni italijanski kandidati v zvezi s slovenskimi.

(V Istri) je po zadnjem ljudskem štetju 118.000 Italijanov, 140.000 Hrvatov in 44.000 Slovencev, torej je Istra po večini res slovanska, a v deželnem zboru Italijani gospodarijo.

(V Trstu) gre zdaj slabo s kupčijo; ves zunanji svet čaka 1. julija, ko bode odpravljena prostost tržaške luke, da bode blago brez sedanje visoke čarine kupiti mogel.

Druge avstrijske novice.

(Slovanom) piha iz državnega zbora neprijazna sapa. Kakor vse kaže, ne bode se Slovanom, posebno pa Čehom in Slovenem ničesar več dovolilo. Težko da bomo n. pr. mi Slovenci do tega prišli, da bi se po naših c. kr. pisarnah slovenski uradovale. Sam ministerski predsednik se je izrazil, naj nemški jezik ostane uradni jezik, vendar je dostavil, da se strankam mora v njihovem jeziku dopisovati. To poslednje je za nas važno; le glejmo in terjajmo, da se bodo vsakemu Slovincu, kmetu in gospodu le slovenska pisma od gospodk dostavljala.

(Vlada) je državnemu zboru predložila postavo, ki določuje delokrog in pravice zidarskih, tesarskih in kamnoseških mojstrov.

(V državnem zboru), kjer nobena stranka ni Slovanom prijazna, potegoval se je poslanec Šuklje (v proračunskem odseku) za slovenske šole na Koroškem, kjer nemščino in nemške učitelje slovenskim otrokom silijo, za slovensko gimnazijo v Celje, za slovensko pravni oddelek na vseučilišče v Gradci, kar je seveda vse prazno prizadevanje, ker sam minister ni pripravljen — žalibog — tem opravičenim željam ustreči. Šuklje se je tudi za to oglašil, da bi poli-

tiški uradniki pri nas morali slovensko znati. Poslanec Ferjančič zahteval je drug pravičnejši volilni red za koroške Slovence.

(V Pragi) je otvoril nadvojvoda Karol Ludovik, brat našega presvetlega cesarja, prekrasno češko razstavo, katero hodi veliko ljudi od blizo in daleč obiskovat. Sam presvitli cesar jo bodo šli gledat. Tudi s Slovenskega bode šel poseben vlak.

(Hrvatski deželni zbor), ki se je zopet sešel, ima le žalostni obraz, kajti sklepalo se bode tako, da bode za Madjare dobro, za Hrvate pa slabo. Enega odločnega Hrvata so celo za 30 sej izključili iz zbora.

Ogled po širokem svetu.

(Sv. oče papež) so izdali okrožnico na krščanski svet v zadevi delavcev, katerim s pravo krščansko ljubeznijo želijo, da bi se njih žalostno stanje izboljšalo, da bi bili primerno plačani in si mogli sčasoma prikopati do lastnega premoženja.

(Zagrebskim nadškofom) bode menda imenovan dr. Stadler, nadškof v Serajevu.

(Na Nemškem) se je izdala tudi nova postava, s katero se delavske razmere do- ločujejo.

(Na otoku Krfu) pri Grškem so bili judje baje zaklali deklico, in to radi krvi, ki so jo menda pri svoji božji službi rabili. Radi tega je taka razburjenost zoper jude, da so se vsi z otoka preselili.

(Ruski car) je obiskal staroslavno Moskvo, kjer ste zdaj hkratu dve razstavi, francoska in srednje-azijska.

(Rusija) bode zidala železnico iz Petro- grada v daljino in dolgo mrzlo Sibirijo. To bode velika dobrot za to pustinjo.

(V Srbiji), od koder je vlada iztirala mater kraljico Natalijo, vre neprenehoma. Bati se je kake prekucije. Morebiti si Srbi želé vladarja iz katere druge jugoslovanske vladarske rodovine.

D o p i s i.

Iz Celja. Naši Nemci in nemškutarji s svojimi skrivnimi željami ne gredó radi na dan. Sklicujejo se vedno le na večjo nemško kulturo, katero naj bi mi Slovenci ž njimi skupaj zajemali iz velikonemške skleda in po njej postali zveličani že na tem svetu. Previdno zamolče, da zato mrzijo slovenski jezik in psujejo v svojem glasilu na vse, kar je „windisch“, ker so sami, zlasti pa njih otroci, premalo skrbni, ali recimo prosto, preleni, priučiti se sloven- skemu jeziku in zediniti se z našim naro- dom, v katerega sredini živé in katerega kruh jedo.

Kar si pa ta — hvala Bogu malošte- vilna — gospoda na tihem misli, to zvemo po ovinkih iz nemškega „rajha“ predelano po dobri graški tetki. Tako se bere v zadnjem poročilu velikonemškega „schul- verein“-a v Berlinu, da so še pred nekaj leti vsi Nemci in tužni njih prijatelji raču- nili z gotovostjo na to, da se bode dala Spodnja Štajerska tiho in mirno ponem- čiti! — In res, to je pravi namen naših nasprotnikov. V svojo lastno korist in priličnost, materi Germaniji pa v slavo nameravali so oropati slovenski narod naj- lepšega dela štajerske kronovine in podal- šati nemški most do Adrije.

Hvala Bogu, spodletelo jim je in Slo- vencem jasni se lepši pogled v prihodnost.

Zakaj? — Tudi tu vé nam dati odgovor zadnje poročilo berlinskega „schulverein“-a: Slovenski narod vzbuja se iz spanja, naše razumništvo — njim na čelu „schulver- ein“-ovcem toliko neprijetna duhovščina — dela na narodni organizaciji, razni listi in družbe, bralna društva in čitalnice širijo znanje in vedré Slovencem duhá, narodni denarni zavodi, posojilnice in hranilnice zbirajo trde zaslužke marljivih Slovencev in ga oddajajo zopet narodu in koristnim narodnim ustanovam in vrh tega imajo še tisti preklicani notarji in odvetniki že to- liko zaslombe v prebujeni narodni ideji, da gledé jezika brez strahu vplivajo na razne, celó neprijazne urade in tako slovenskemu ljudstvu gladijo pot do njegovega lastnega slovenskega jezika.

S kislim obrazom moral je pisati „Schulverein“-ovec Nemcem neprijetno res- nico, da se Spodnja Štajerska ne dá po- nemčiti. Nam pa se širi srcé veselja in po- nosa, da je v boji za našo narodnost zmaga pri naši zastavi, da mi Slovenci v tem trdem boju tako hitro in lepo napredujemo. Želimo le še, da očistimo milo našo domo- vino s časom tistih neprijetnih pèg in lis, katere ji delajo sovražniki slovenske narod- nosti in zaelimo našemu narodu kmalo one rane, ki mu jih je vsekala takozvana kultura (?) spodnještajerskih nemškutarjev.

Iz Vojnika. Ako greš, dragi čitatelj iz Celja proti Vojniku, vidiš na desni (izhodni) strani dobre četrt ure od trga oddaljen precej visok lepo obraščen hrib, katerega lahko spoznaš od daleč na drevesu, ki samo visoko nad vse druge proti nebu štrli. To je hrib (gora) „sv. Tomaža“, o katerem naj mi bo dovoljeno spregovoriti nekaj besedic.

Že v starodavnih časih so imeli Slovenci na tem hribu svoj utrjen kraj „grad“ kjer so hranjevali svoje dragocenosti, kjer so v vojnih časih imeli zavetje starci, žene in otroci. Na to spominja nas še zdaj v znožji hriba ležeče selo „Gradišče“. Tik tega hriba na zahodni strani je drug le nekoliko nižji hrib. Na tem hribu so stari še paganski veri udani Slovenci imeli svoj žrtvenik (oltar), kjer so darovali svojim bogovom živino in druge pridelke. Da je bil tu v resnici takov oltar, pozna se še sedaj lahko, kajti vrh hriba podoben je velikanskemu mravljišču ali kruhovem hlebu, katerega obkrožuje globinica (graben). Na tem vrhunčku klali in sežigali so živino bogovom v čast, v globinici pa so imeli vodo, s katero so si splakovali roke, orožje in oltar.

A vrnimo se zopet na hrib sv. Tomaža! Ko so Slovenci v naših krajih izgubili svojo političko samostojnost ter prišli v oblast Frankov, postavil si je v neznanem času na tem hribu neki ptuji vitez svoj gradič. Od vseh teh vitezov znan je le trmasti Viljem (umrl 1241), ki je bil v vednem prepiru z menihi zajckloškimi. Toda, kakor nemil jim je bil v življenji, tako mil jim je postal na smrtni postelji, kajti v svojem testamentu sporočil jim je skoro vse svoje ne ravno malo premoženje in posestva. — Da je na tem hribu res utrjen grad stal, spoznati je lahko. Okoli hriba blizo vrha vidimo še zdaj prav razločno dvojce grajskih obzidij in prekopov. Lahko se še tudi določi kraj, kjer je bil viseči most, ki je peljal v grad. Vrh hriba je še sedaj globok trdno obzidan vodnjak, kjer so zajemali grajski prebivalci vodo. Živine menda ti vitezi niso imeli zgoraj na hribu, nego v marofu (pristavi) spodaj v znožji hriba in tu imamo še dandanes vasico z imenom: „Pristova“. Kdo je grad razdjal in kedar, mi ni znano, a najbrž Turki, kajti našli so bajé v nekem kletnem zidovji še turške kroglice. — Iz grajske kapelice napravila se je pozneje (kedaj ni dognano*) cerkvico sv. Tomaža, od koder ima tudi hribček svoje ime. Ta cer-

kvica stala je do l. 1786. V tem letu so namreč na povelje cesarja Jožefa II. v vojniški fari opustili in razdrli 4 cerkve (sv. Tomaža, sv. Miklavža, sv. Marjete in Dev. Marije**). Hrib, pred poln življenja poln pobožnih molilcev, stal je sedaj za puščen in pozabljen. Trava in drevje je prerastlo zidovje in le malo katero znamenje je pričalo o nekdanjem tukajšnjem življenju. Tih in zapuščen je bil hrib do lanskega leta. Lani sklenila sta namreč dva tam stanujoča pridna kmeta (Krž in Male) postaviti zopet cerkvico nazaj. Dasi za stavbo cerkvice nista dobila dovoljenja (bili bi za stavbo in pozneje za vzdrževanje cerkvice stroški preveliki), sta vendar v mili zimi od l. 1989—90 začela z vso marljivostjo razkopavati tla ter razkrivati staro grajsko in cerkveno zidovje. S tem kamenjem postavila sta veliko (kakih 7 m dolgo in 4 m široko) kapelo z malim zvonikom. Sedaj vidimo na hribu poleg pred omenjenega drevesa stati še lično še ne povsem dodelano kapelico, ki nas z visocega hriba pozdravlja doli v prijazno dolinico. Ako pa dragi čitatelj, utegneš kedaj iti na ta hribček, ne bode ti pota žal. Kajti sedeč v prijazni Malejevi utici, užival boš krasen razgled po vsej savinjski dolini in prepričal se boš, da slovenska zemlja nima lepšega kraja, kot je dolina ta, podoba raja.

Zagorje za Savo. Sprejmi tudi od nas draga „Domovina“ nekoliko vrstic v svoje predale, ker imaš dokaj čitateljev med nami. — Sporočiti imam o slavnosti „Zagorskega Sokola“, ki se je vršila binkošno nedeljo. Ne bodem na obširno govoril, ker vem, da je prostor zelo omejen. Izrazil bodem le čutila naša o dnevu, ki je bil najsijajnejši, kar obstoji Zagorje in kateri ne bode tako hitro zginil iz našega spomina. — Ves teden pred slavnostjo razvitja zastave „Sokola“ trepetalo je v nas srce in vsak oblaček vznemirjal nas, da bi morda prinesel dež. Prišel je predvečer, lilo je, kakor bi bila nebesa odprta, tužno smo gledali na vzgor, a zadobili prepričanje, da Vsegamogočni ne bode pustil, da bi se ne vršila naša slavnost.

Prišel je zaželeni dan, zgodaj v jutro bili smo na nogah in če tudi je še dež nalletaval, šli smo pričakovat povabljenih gostov. Ob 7. uri zjutraj pripeljal nam je vlak iz Ljubljane lepo število ljubljanskih „Sokolov“ in gostov. Veš, dragi bralec, kako je pri srcu bratu, kadar objame težko pričakovanega brata, no, in če to veš, veš tudi,

*) Morda nam to razjasni učeni naš zgodovinar č. gosp. kanonik Ig. Orožen, ki sedaj spisuje knjigo o Novocerkovski dekaniji.

**) To cerkev zopet nazaj postaviti je Vojničanom dovolil cesar Franc I. l. 1821.

kako je bilo nam. Ob $\frac{1}{2}$ 8. uri zavrisnili smo pa bratom iz Celja in vrlim Hrvatom srčni „Na zdar!“ Med sviranjem godbe in pokanjem topičev šli smo v prijetno Zagorje. Gori sem že omenil, da je bil najsi-jajnejši dan, kar jih je videlo Zagorje in reči moram še, da slavnosti enake ni bilo in jo morda tako brzo ne bode. Krasni, po-učni govori, milo petje, ljudska veselica, telovadba, zrakoplavi, umetalni ogenj, poleg vsega pa bratska edinost, to je napravilo tako bujno življenje, kakor bi se človek preselil iz sicer tihega Zagorja v kako glavno mesto. — Dasi je vedno po malem deževalo, nas ni motilo prav nič in „Sokol Zagorski“ sme biti ponosen na ta dan; hvaležni smo mu vsi za prijetne ure in hvaležni tudi vsem onim, ki so k temu pripomogli, med katerimi sta si stekla posebnih zaslug go-spoda Medved in Weinberger. Le prekmalo smo se morali ločiti od dragih nam gostov, ki so se odpeljali na svoja domovja. — Nekdo nam je poslal pod kuverto oni listič, ki ga v Celji nazivate „Deutsche Wacht“. Tem podlim, zares le tega lista vrednim napadom ne bomo odgovarjali, ker je društvo „Sokol“ prevzvišeno, da bi polemizovalo z gnusno pisavo takih pisunov. Obžalujemo le toplo vse one, ki kaj tacega bero, ne da bi z gnevom vrgli od sebe tak list.

—č.

Od sv. Duha pri Krškem. (Po-doba kmetijske revščine.) V skalnatih, nerodovitnih krajih je večkrat veliko revščine, pa tudi v lepih vinorodnih krajih trka v novejših časih kmetu taka revščina na vrata, da je groza. To velja o našem kraju, kjer se je v prejšnjih časih veliko vina pridelalo. Zdaj pa, ko trta peša, bo-jimo se komaj v prihodnost pogledati, kaj da bo. Pri nas je svet večinoma lapornast; za trto je že še pripraven, vse drugo pa le slabo obrodi. Njiv, travnikov in gozdov imajo ljudje kaj malo; živine skoro nič. Najboljši kmet ima le par volov in eno kravo. Veliko kmetov je čisto brez živine; ni ne prašiča, ne kokoši pri hiši. Ljudje so torej brez mleka in večkrat brez zabele. Prislužijo si z delom komaj za davke in zavarovalnino. Zadolženi so, da je groza. Hranilnice, posojilnice in zasebni denarni možje so dali že več denarja v našo revno faro, kakor je skoro vse njeno posestvo vredno. Obresti ljudje od teh velikih dolgov kaj težko plačujejo. Revščina se posebno na spomlad pokaže, ko ljudem živeža pri-mankuje in ko nimajo niti denarja za ko-ruzo in sol. Kaj mislite li, s čim potolažijo prazen želodec? Edino le s krompirjem in salato, kar zavživajo vse nežabeljeno in sa-lato tudi brez olja in še brez pravega kisa.

Le sami si neki čuden jesih skvasijo. Pri nas smò zavoljo siromaščine brez šole, imamo le na pol dodelano cerkev in neza-grajeno pokopališče. Ni pa tudi upanja, da bi kdaj do šole prišli in da bi mi sami cerkev dozidali. Brez tuje pomoči smo izgubljeni — je prevelika siromaščina, da bi se mogli sami iz nje izkopati. Zato prosimo pomoči visoko vlado, državo in deželo ter se obračamo v prvi vrsti do našega vo-slanca, g. V. Pfeiferja.

Iz Postojine. Letos je bila naša jama, to podzemeljsko čudo, obiskana na bin-koštni pondeljek od kacic 3000 ljudi, ki so imeli lep užitek. Od zunaj lepo vreme, od znotraj občudovanje prekrasnih kapnikov, ki so razsvetljeni od tisoč in tisoč lučic. Nekatero večje jame so tudi električno raz-svetljene, kar je posebno lepo v teh temnih prostorih. — Najlepši oddelki v jami so: „na razgledu“, „na kalvariji“ in v „dvorani“, kjer šumi pod krasno razsvetljenim mostom bučča Pivka, ki teče od Postojine naprej pod zemljo do Planine.

Razsvetljava jame stane na binkoštni pondeljek okoli 600 gld., dobi se pa tudi veliko vstopnine; kajti za vstop v jamo se plača 1 gld., katerega vsak rad žrtvuje za to preveliko krasoto. Kakor se mi je pri-povedovalo, je zdaj jama vsak dan odprta in nekoliko razsvetljena ter se je vsak dan ogledati more za $2\frac{1}{2}$ gld. vstopnine. Vendar bode tudi v bodoče vsakdo le na binkoštni pondeljek mogel to naravno krasoto v polni meri občudovati.

Iz Trsta. Vesele in žalostne novice Vam poročam. Veselo je v našem velikans-kem mestu to, da se Slovenci tu in v okolici vedno bolj svoje narodnosti zavedajo, da radi podpirajo narodna društva in narodne be-sede. O tem smo se slovenski učitelji pre-pričali o binkošti, ko je imela tu „Zaveza slovenskih učiteljskih društev“ svoj veliki zbor in krasno besedo. Tržaški domo-ljubi so nas presrečno pozdravili in došli v obilem številu k naši veselici, tako, da je dobila društvena blagajnica precej vstopnine (80 gld.). Dobro so bili sploh pogodili slo-venski učitelji, da so šli zborovat v Trst, v to prezanimivo, v to prvo avstrijsko pri-morsko mesto, kjer so toliko lepega in zani-mivega videli. Čudilo se je v mnogobrojnem številu došlo učiteljstvo — bilo jih je okoli 250 — zlasti morju in ladijam, velikanskemu kolodvoru, lepim spomenikom in krasnim ter velikanskim palačam, posebno pa pre-mičnemu, silno dragocenemu miramarskemu gradu. Slovenski učitelji niso bili od kakih italijanskih nestrpnežev nadlegovani, nikakor ne; marveč so bili prav zadovoljni v svoji gostilni pod gradom, od koder je kaj lep

razgled čez mesto, morje in okolico. — V Trstu se veliko italijansko govori, pa tudi veliko slovensko. Slehern voznik, služabnik, natakar, kavarnar govori še v mestu tudi slovensko; okolica je pa itak skoro popolnoma slovenska. Med vsem prebivalstvom, ki ga je v Trstu čez 155.000, je gotovo 50.000 Slovencev. Da je veliko Slovanov sploh v Trstu, nam svedočijo že kavarne, v katerih imajo tudi obilo slovanskih časo-

pisov. Skoro vse slovenske časopise ima „Café Commercio“. In vendar so letos v Trstu le 26.000 naših ljudi našeli! Kako so neki šteli! Vsi služéči ljudje, ki so skoro sami Slovenci, niso bili namreč nikoli vprašani, kateri jezik govoré, marveč so italijanski gospodarji svoje dekline, hlapce in druge posle kar k Italijanom prišteli. Tako kri- vične ljudske štetve še ni bilo!

Razne stvari.

(Za šolnike in šolske gosposke.) Upravno sodišče je odločilo, da občina ni dolžna sprejeti v svojo šolo otrok iz tujih občin.

(Črnilo lizati — nevarno.) Jednajstleten deček v pruskem Kraljevcu bi bil skóro s smrtjo poplačal med učenci razširjeno razvado, da s popirja oblizujejo črnilne kaplje. V svojem zvezku obliže namreč tintino kapljo; za nekoliko ur zateče mu jezik in obliže tako silno, da ga morajo spraviti domu. Zdravnik, kateri je bil k sreči takoj pri rokah, izjavi, da se je dečku otrovala kri, ker je prišlo črnilo v malo rano na jeziku. Deček je bil v smrtni nevarnosti.

(Največa ura na svetu) vzdana je v stolp mestne palače v Filadelfiji, kajti premér kazala je dolg 10 metrov, kazalnik za minute je dolg 5 metrov, kazalnik za ure pa 2½ metra. Zvon, na katerega udarja kem-belj vsako uro, težek je 22.000 kilogramov. Ura navija se z malim parnim strojem.

(Sredstvo proti opeklinam.) Neki zdravnik, ki je več let živel v bližini pre-mogokopov, kjer trešči rado pogostoma in so posledice temu večkrat opekline, pri-poroča kot najvspešnejše sredstvo proti opeklinam rute pomočene v vročo vodo, s katerimi naj se ovijajo rane. Na tak način zdravljene rane izginejo popolnoma, in je sploh ta pri-pomoček boljši nego olje in druga taka mazila. Tudi bombaž, pomakan v vročem špiritu, je dobro devati na rane, posebno na obraz, na ta način se olajšajo hitro bolečine.

(London.) Pred kratkim objavile so se te-le številke iz Londona, največega mesta na svetu: Leta 1066 štel je London 40.000 prebivalcev. Leta 1700 jih je imel 700.000; leta 1800 900.000; leta 1890 pa 4.425.000. Mesto ima 48 mostov čez reko Themse, ki teče skozi London; nadalje ima 76 gledališč, 2200 poštnih in brzojavnih uradov s 15.000 uradniki, 547.510 hiš, 1450 cerkvâ, 2100 bolnišnic, 7600 pivovarnic, 1800 kavnar, 5100 gostilnic, 3100 pekarij, 2500 klavnic in

326.000 služabnikov in služabnic. Prebivalci potrebujejo za živež vsako leto 2.200.000 vreč moke, 260.000 svinj, 450.000 volov, 1.600.000 goved, 8.500.000 divjine in pa kureline, 220.000.000 rib in 510.000.000 ostrig.

(Zdravnikom) je ministerstvo ukazalo, naj recepte razločno pišejo.

(Žandarjev) potrebujejo v Bosni in Hercegovini.

(Vreme in letina) nič kaj dobrega ne kažete. Kakor smo imeli aprila vse preveč dežja, tako tudi v zlatem majniku. Gledé letine pa žito, sadje in trta vse premalo obečajo.

(Ženski zdravniki v Bosni.) V Bosni bodo za poskušnjo nastavili žensko za zdrav-nika, zlasti zavoljo tega, da bi mogla zdra-viti Mohamedanke, katerim vera prepoveduje, govoriti s tujim možem.

(Najmlajša milijonarka) na svetu je Amerikanka Terf, ki je še le 2 leti stara in ima že 30 milijonov premoženja, pa bode še po svoji materi veliko podedovala. Ena njenih pestunjev je nedavno iz Njujorka v Ameriki v Evropo, v Pariz, potovala, da je ondi za 10.000 frankov kupila blaga, iz ka-terega bodo delale obleke po najnovejši šegi za punčike te mlade milijonarke.

Smešnice.

(Draga postrv). Resnična povest. V neki gorski kraj, kjer so bile v bistrem po-toku tudi okusne postrvi, pride imeniten knez, ki je pri gostilničarju zaželel tudi po-strvi. Gostilničar postreže bogatemu knezu z lepo postrvijo, a mu jo zaračuni 50 gld. Knez začuden vpraša: „Ali so pri Vas tako redke postrvi?“ „Ne“, odgovori gostilničar, „le knezi so tako redki, ki k nam pri-hajajo“. Knez je plačal in odšel.

(Učitelj in graščak). Učitelj je bil večkrat na obed povabljen h graščaku, ki je bil vedno s sabljo opasan. Učitelj je do-bil vselej lepo mero vina, a je zraven za-hteval še enako mero vode, dasiravno se

je ni nikoli dotaknil. Graščak je bil rado-veden, čemu učitelj hoče vedno vode imeti, vsaj mu čisto vino nikoli neprisilike ne dela, zato ga je vprašal. Učitelj pravi: Zakaj pa Vi vedno sabljo nosite, da si je nikoli ne rabite? Sablja opominja menda druge ljudi na Vašo moč, voda opominja pa mene na moč, ki ga ima vino v sebi.

(Najljubši predmet). Stric: „No, Janezek, kateri učni predmet ti najbolj dopade?“ — Janezek: „Petje“. — Stric: „In zakaj?“ — Janezek: „Zato, ker sem petja oproščen“.

Sejmi na spodnjem Štajerskem meseca junija.

- Okraj **Brežice**: Brežice 13.
 „ **Celje**: Gotovlje 22.; Žalec 13.
 „ **Gornji Grad**: Mozirje 15.
 Okraj **Gornja Radgona**: sv. Peter 30.
 „ **Konjice**: sv. Barbara 15.; sv. Duh 13.; Konjice 24.; Vitanje 20.; Žreče 30.
 Okraj **Kozje**: Kozje 13.; Pilštanj 9.; Planina 15.; Podsreda 24.
 Okraj **Laško**: Laško 24.; Trbovlje 9.
 „ **sv. Lenart**: sv. Lenart 24.
 „ **Marenberg**: Remšnik 24.
 „ **Maribor**: Lembah 15.; sv. Margareta na Dravskem polju 9.; Studenci 21.
 Okraj **Ormož**: sv. Tomaž 21.
 „ **Ptuj**: sv. Andraž 13.; sv. Janž na Dravskem polju 24.; sv. Lovrenc na Dravskem polju 27.; Pobrež 15.; Trnovec 30.; Turnišče 6.
 Okraj **Rogatec**: Kostivnica 15.; Marja Trošt v Žitalah 24.; Rogatec 13.
 Okraj **Sevnica**: Rajhenburg 30.; Sevnica 22.
 Okraj **Slov. Bistrica**: Sp. Polskava 30.
 „ **Slov. Gradec**: sv. Janž 13.; sv. Martin 8.
 Okraj **Šmarje**: Pristava 15.
 „ **Šoštanj**: Šoštanj 22.

Inteligentni možje,

ki žive stalno na kmetih in uživajo spoštovanje svojih sosedov, morejo dobiti

dela, ki bode trajalo dva meseca

in dajalo obilo zaslužka. Ponudbe pošiljajo naj se v zaprtih pismih z nadpisom „Dvo-mesečno delo“ upravnistvu tega lista.

Vizitnice

jako elegantne priporočila po nizki ceni

Društvena tiskarna D. Hribar v Celji.

Stanovanje

obstoječe iz (3)

6 sob, kuhinjo in ostalimi pripadajočimi prostori

oddaja se s 1. avgustom v hiši št. 1 „Pri zelenem travniku“ (Sovodna).

DRAGOTIN HRIBAR,

trgovina s popirjem in pisalnim orodjem

— v Celji —

priporočila

veliko izber lampijonov v vseh barvah in oblikah tucat (12 komadov) po gl. —60, —96, 1-20, 1-80, 2-40, 3—, itd.

— ZRAKOPLOVE —

(Luftballon)

okusno izdelane, z navadilom, kako se spuščajo v zrak, 1 komad po 50, 70, 90 kr., dalje po gold. 1-50, 2-50 itd.

Istotako je dobiti vse druge predmete za veselice in slavnosti.

Obrtniki in trgovci,

ki bi imeli veselje v Celji ali njega okoli naseliti se in imajo dovolj kapitala vzdržavati konkurenco, obrnejo naj se na vredništvo našega lista za potrebne informacije. Obstanek pri solidnem poslovanju zagotovljen. Pomoč narodnjakov vsestranska.

„Domovina“ brezplačna!

Naš list bi radi med nekatere Slovence brezplačno pošiljali. V naših po večini ali na pol nemških mestih (Gradec, Maribor, Ptuj itd.) in ob slovensko-nemški meji služi veliko Slovencev, ki so brez vsake duševne hrane. Pismene nemščine niso razni posli našega rodú dovolj zmožni, da bi mogli kaj nemškega brati; za slovenske časnike in knjige pa ne vedó. Takim poslom v boljših službah radi bi mi „Domovino“ brezplačno pošiljali, ako bi se nam njih imena naznanila in ako res hrepené po slovenskem berilu. Zavoljo tega prosimo domoljube slovenske, da bi nam poslali imena tacih Slovencev na tujem, ki bi radi naš list brali. Ako bi se veliko tacih oglasilo, prosili bi, da bi nam drugi domoljubi v to svrho kaj podpore naklonili. Darove, ki nam bodo v ta namen došli, potrjevali bomo v listu.

Zaloga specerijskega blaga

Milan Hočevar

Celje, Graška cesta, 3

Velika zaloga vsakovrstne kave, sladkorja, čokolade, kakao, riža, finega olja, vinskega kisa, raznovrstnega čaja, pravega ruma, slivovke sremske, kranjskega brinovca, kognac, vinskega žganja, najboljša štajerska in avstrijska vina v butilkah, malaga, madeira, sheri in raznega šampanjca, svinjske masti, masla, švicarskega in parmazanskega sira, ogrskih salam, sardel, sardin, makaron, južnega sadja, sliv, lešnikov, najboljše moke, vsakovrstnih popolnoma zanesljivih semen i. t. d., i. t. d., i. t. d.

Raznovrstne mineralne vode.

Zagotavljam zanesljivo in najcenejšo postrežbo vkljub vsaki konkurenci.

Izvršuje vsakovrstna tiskarska dela v najnovejši, elegantni obliki, po nizkih cenah. V zalogi ima vse obrazce za farne in občinske urade, sodnije posojilnice, beležnike, šole i. t. d. Posebno priporoča krasne diplome po nizkih cenah.

Društvena tiskarna

DRAGOTIN

HRIBAR

Celje, Graška cesta št. 1

Trgovina s papirjem, pisalnim in risalnim orodjem na debelo in drobno. Veliki izbor molitvenikov in šolskih knjig, svetih podob, nožev, torbic za učence, knjižic za beležke in trgovskih knjig, barv, map in vseh ostalih potrebščin.